

Nieuwsbrief

01-07-2013

Nieuwe Raad van Bestuur voor Axxon Ptib

Vorige week werd de nieuwe Raad van Bestuur van Axxon, Physical Therapy in Belgium verkozen door de Algemene Vergadering.

Het nieuwe bestuursteam dat een mandaat heeft voor vier jaar, heeft intern 4 personen aangeduid met volgende functie: voorzitter Luc Vermeeren, ondervoorzitter Philippe Larock, secretaris-generaal Michel Schotte en penningmeester Roland Craps. Daarnaast zetelen nog 8 bestuursleden in de nationale Raad van Bestuur : Kim Caluwé, Peter Bruynooghe, Eric Brassine, Tim Németh, Stefaan Peeters, Johan Vandenbreeden, Fabienne Van Dooren en Patrick Wérrion.

De afscheidnemende voorzitter gaf aan het einde van een chaotische algemene vergadering die tot 0.15 u uitliep, enkele overwegingen mee die inmiddels op de website van Axxon zijn gepubliceerd.

Naast de opsomming van een reeks gemeenplaatsen over veranderingen die in de gezondheidszorg gepland worden, viel vooral de gefrustreerde ondertoon van zijn overwegingen op.

Vandaag is 76% van de 18.682 Belgische kinesitherapeuten geen betalend lid van Axxon. Dat hoeft ook niet te verwonderen: het palmares na 4 jaar Axxon oogt zeer mager. Men oogst wat men gezaaid heeft. De voorbije vier jaren waren voor de kinesitherapeuten beslist geen grand cru.

Tussen 2009 en 2013 is er vooral veel **niet** gerealiseerd van wat werd afgesproken. Er werd ons 20-21-22 euro beloofd met ingang van 2009; in realiteit hebben we 1 euro extra honorarium verworven in drie jaar tijd, en bereiken we 4 jaar later net geen 22 euro, mits 8,4 miljoen euro besparingen vooraf, voor 60 % gedragen door de goedwerkende kinesitherapeut die nog huisbezoeken wil verrichten.

Het sociaal statuut werd niet opgewaardeerd sinds 2009, enkel geïndexeerd, gaande van € 1390 (2009) over € 1403 (2010) en € 1423 (2011) naar € 1506 voor 2012. De kloof met de andere zorgverstrekkers werd dus niet gedicht.

Een belangrijk pijnpunt ligt in het uitblijven van concrete resultaten in een aantal al jaren aanslepende dossiers. Veel scheeftrekkingen van vandaag vinden hier hun oorsprong.

Er is de voorbije 10 jaar veel inkt gevloeid over de hervormingen van de nomenclatuur in de kinesitherapie. Een ontwerp van vereenvoudiging van die nomenclatuur staat na jaren vergaderen in werkgroepen nergens, de ziekenfondsen hebben hun staart volledig ingetrokken in de Technische Raad.

De tekst van de huidige overeenkomst bewijst dat er geen vooruitgang wordt geboekt in die aanslepende dossiers: accreditering (2000), harmonisatie met de nomenclatuur van K en R (2002), vrije toegang tot de kinesitherapie, harmonisering van de verplaatsingsvergoeding (2009), nieuwe initiatieven die sinds jaren op tafel liggen in de Technische Raad (2008): 2^e zitting per dag op IZ, cox- en gonarthrose, invoeren multidisciplinaire verstrekking, consultatief onderzoek zonder voorschrift, ...).

In plaats daarvan kijkt de sector aan tegen 10 jaar van toegenomen controledrift, tegen toegenomen administratieve last en tegen een gebrek aan vertrouwen, hetgeen er na de voorbije besparingsrondes toch zou mogen zijn. **Die vraag naar vertrouwen is essentieel.** Onze sector heeft immers gezorgd voor een structureel gezond budget zonder overschrijdingen, en een kinesitherapie die relevante en duurzame resultaten oplevert, met een aantoonbare toename van doelmatigheid en efficiëntie van behandelingen.

Twee basisvoorwaarden zijn echter vergeten : een kostendekkend honorarium en een passend sociaal statuut !

Axxon heeft de financiering van de werking van de nieuwe vzw PQK verzekerd door zijn handtekening onder de huidige overeenkomst. Na vier jaar actieve participatie aan het proefproject kwaliteitspromotie (dat 2 miljoen euro spendeerde) wacht de kinesitherapeut nog steeds op het kwaliteitsregister en de eerste euro accrediteringstoelage.

Bovendien voert Axxon een nieuwe discriminatie in tussen zelfstandige kinesitherapeuten met eigen praktijk en diegenen die in K, R, forfait of onderwijs werken en na hun uren nog doorwerken in M, door enkel beperkingen in te bouwen voor collega's die uitsluitend in M attesteren.

Ingrijpende hervormingen zijn alleen mogelijk als ze gedragen worden door alle belanghebbenden, die zich eigenaar van het veranderingsproces moeten voelen. Een big bang werkt in dit heelal maar één keer. Breed overleg **vooraf** met alle leden, een heldere verwoording van beleidsmotieven en -intenties, en een aangepast tempo in de implementatie kunnen helpen bij het vergroten van een draagvlak.

Men moet zich na ruim 4 jaar Axxon toch eens afvragen of drie vierde van de Belgische collega's het dan allemaal systematisch bij het verkeerde eind hebben.

Aan de kersverse voorzitter om te bewijzen dat hij het vertrouwen kan winnen van meer dan 24% van de Belgische kinesitherapeuten.

Leden moet je namelijk verdienen.

Luk Dieleman, voorzitter KRM

01-07-2013